

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۸/۲۱

صلاح الدین سعیدی

فراخوان

فراخوان برای کار بلاد رنگ مشترک ضرورت بلا تأخیر ماست

اما

دقیقاً در همین چوکات فراخوان من تأکید دارم که مطالبه و انتظار اجماع از استابلشمنت پاکستان و ایران برای آوردن صلح باعزت و استقرار در افغانستان و منطقه فهم غیر دقیق و زمان ثابت کرده و خواهد کرد که راه خطا است. استابلشمنت پاکستان و ایران در قضیه صلح و استقرار افغانستان طرف قضیه با اهداف مشروع اند و طرف قضیه اجماع خیر نمی کند، نه کرده و نه خواهد کرد. ایشان طرف قضیه بودند و هستند و تلاش برای کسب اجماع شان در عمل خطا است.

طرف قضیه توافق نخواهد کرد که به کشور ما صلح با عزت و استقرار قایم شود.

در نتیجه چنین توقع و امید صلح پاکستانی صلح جی. اچ. کیو، مرمی و راکت ریختن به مناطق بین افغانستان و پاکستان امروز است تا مردم را از آن مناطق فراری، به کشیدن سرحدات پاکستانی در داخل خاک افغانستان و با جزیه گرفتن از امریکا، عزت ما را به معامله گرفته و حاکمیت افغانی را در مورد به سکوت وادار بسازند و ساخته اند.

دوم اگر در افغانستان صلح راستین و استقرار تحقق یابد، این سرنوشت سالانه ۶۶ میلیارد دالر مصارف در افغانستان چه می شود؟ مصارف مادی و معنوی شده ثمر و حاصل می خواهید. نمی گذارند این مصارف به هدر برود؟

مسابقات و اختلافات ایران و امریکا و متحدینش، اختلافات روسیه و امریکا، اختلافات و برنامه های اقتصادی امریکا در منطقه و مانع به نام کشور چین چطور می شود؟ مسئله مصروف سازی ترور و دهشت در میدان دورتر از مراکز تیل سعودی و ... چطور شود؟ خروج بن لادن از سعودی، رفتن به سودان و استقامت دانش به پاکستان و افغانستان تصادفی نبود.

لذا فراخوان ما ضرور و من و شما ضرورت این فراخوان و بیدار شدن از خواب را حتمی می دانیم. ضرور می دانیم که ما همه افغان و تجارت قوم و زبان برنامه دشمنان ماست. بر ماست تا دیر نشده، متحد شویم که در مورد ما بدون ما تصمیم نگیرند، که می گیرند اما در فرخوان باید روشن شود که استابلشمنت پاکستان و ایران طرف است و طرف همینکه دست از شرارت بردارد و این تضمین و نظارت جهانی به صورت جدی شود، کافی است.

و آدرس تمام مدارس، مکتب، شفاخانه، تمرین گاه تروریستان، تیلیفون، نمبر پلیت موتر و ... را با دادن فرصت برای به تضمینات جهان با سفر و حتی بدون سفر به پاکستان و ایران با دادن امکانات در طرف دو ماه در اختیار ایشان هر کس قرار داده میتواند.

یک ماه قبل از چینل فیسبوک طالبان برنامه کشتن و بستن و ترور تحت نام غازیان... را می دیدیم که خود شان نشر می کردند، در شهر پاکستان باهله و جوش و خروش و مسلحانه بحث جریان داشت. این مبلغ طالب به نام جنرال مبین و یا ... از قوت طالب و عظمت کارنامه های شان، در توانایی کشتن و سربریدن نمایش میداد، از سر بریدن کنیز به گناه اندک و با روایت نامعلوم بحث داشت که هدف از نشر هم همین نشان دادن قوت شان بود. اما من چیزی دیگر دیدم که این مبلغ به گمان اغلب آنرا

نمی دید و یا دیده نمی توانست. و آن حضور نظامیان و یونیفورم نظامی نظامیان پاکستان درین نمایش تحت عنوان غازیان ... با لوحه بس عظیم در عقب آن.

بلی هر افغان خواهش خروج نیروهای خارجی را دارد. چیزی که طالب شعار میدهد.

بلی ما مسلمان و حاکمیت اسلامی میخواهیم، چیزی که طالب شعار میدهد. اما طالب نمگوید کدام تعبیر از احکام اسلام؟

طالب روشن نساخته به قدرت سیاسی از طریق چه رسیدن میخواهد؟

طالب و جهان و امریکا روشن نکرده که فعالیت های ملیشه های پاکستانی و ایرانی [ایرانشناسی - تا وقتی که ایران تصمیم نگیرد که (افغان) را (افغانستانی) نگوید و ننویسد، ما افغان ها منبع (ایرانی) را (ایرانشناسی خواهیم گفت و خواهیم نوشت. ولی احمد نوری] را در افغانستان کی مانع خواهد شد؟ این و دهها سوال بی جواب دگر.

لذا بحث من بحث سازنده و استقامت دهنده است تا سی دی های خط خورده را که صرف تکرار عین مطالب در میدیا از دهن مبصران و سیاسیون قلقله می شود، و می شنویم تغییر داد. ورنه به خطا رفته ایم.

در سیاست خیر و خیرات نیست و برای ما افغان ها کس کمک و خیرات نمی دهد و نداده اند. ما تفنگ دیگران به شانه کرده و جنگ دنیا را در خط اول ضد ترور و دهشت می جنگیم و قربانی می دهیم. آب، هوا، فضا، کشور و سرزمین ما رایگان در خدمت شان است. ایشان برای جزیره کوچک گوانتاناما میلیون ها دالر کرایه میدهند.

به لحاظ خدا به حال بیایید، جایگاه و قربانی خود را قدر کنید، متحد و قوی شوید تا با قوت به هم، گپ ما را، طرح ما را قبل از نقل ماندن به هرکس و ناکس با قوت خود به گوش نابخردان مسلط بر اوضاع هم برسائیم؟ منطق سخن را به گوش هر هموطن برسائیم. هر روز ستاره علم و فرهنگ ما را می کشند و شهید می کنند و این به شهادت داکتر آیزوی ختم نمی شود، این پروسه ادامه دارد و سلیمان لایق گذشته از گذشته اش به خاطر سیاست ضد پاکستانی کشته، علیه وی انتحاری و بالاخره وفات کرد. این تراژیدی ادامه دارد و ما به فراخوانی و کار متحد و دسته جمعی همین امروز و بلا تأخیر ضرورت داریم.

هریک از ما باید فراخوان بدهد و میدهیم.

برای معلومات شما کمیسیون صلح شورای همبستگی مهاجران افغان که هماهنگ کننده ۱۱۰ سازمان و کلکتیف افغانی است فراخوان خویش را در مراحل آخر تسوید خویش تنظیم کرده که به نشر خواهد رسید. ما برای کار مشترک کتله ها و شخصیت های ملی و بیدار ملت افغان ضرورت داریم.

ما به کار مشترک وسیع ضرورت داریم تا کشور و ملت خود را نجات دهیم

و من الله التوفیق

*** **

[برای مطالب بیشتر این نویسنده لطفاً اینجا را کلیک کنید](#)